

Газета
трудового колективу
Львівської залізниці

ЛЬВІВСЬКИЙ

ЗАЛІЗНИЧНИК

Видається з 15 лютого 1910 року № 3 (7859) 29 січня 2010 року www.railway.lviv.ua
lz@railway.lviv.ua

На лініях – комфортно

Укрзалізниця у 2009 році реалізувала чималий перелік заходів з метою поліпшення умов праці лінійних працівників. Зокрема, відремонтовано 129 та побудовано 3 санітарно-побутових приміщення для колійників, електриків, зв'язківців. На ці роботи спрямовано понад 35 млн грн.

Нові вагони – у пасажирський парк

У 2010 році парк пасажирських вагонів має оновитися 63 новими одиницями. Про це 21 січня 2010 року під час брифінгу заявив перший заступник начальника Головного пасажирського управління Укрзалізниці Ігор Бреус. За його словами, це будуть переважно купейні вагони, придбані на умовах фінансового лізингу.

Прес-центр Укрзалізниці

ШІСТНАДЦЯТЬ КРОКІВ НАЗУСТРІЧ ГАЛУЗІ

16 грудня 2009 року на виїзному засіданні Кабінету Міністрів України з метою вирішення найважливіших питань функціонування залізничної галузі було прийнято 8 постанов та 8 розпоряджень, які стосуються перспектив розвитку залізниць України, покращення житлових умов залізничників, спрощення та полегшення оформлення перевізного процесу, впорядкування тарифної політики та компенсацій збиткових перевезень. Ці 16 нормативних актів можна назвати шістнадцятьма кроками уряду назустріч галузі. Кожен із цих кроків – перший у своєму напрямку. Чи буде пройдено ці шістнадцять доріг до кінця – залежить від уряду, від його наполегливості і від його подальшої долі. Для забезпечення реалізації цих урядових рішень щодо виконання положень Державної цільової програми реформування залізничного транспорту на 2010 – 2015 роки та Програми забезпечення житлом працівників залізничного транспорту, забезпечення вирішення завдань Стратегії розвитку залізничного транспорту на період до 2020 року, дотримання порядку розрахунку обсягів компенсаційних виплат за пільгові перевезення залізничним транспортом окремих категорій громадян, забезпечення прозорості державної тарифної політики щодо перевезення вантажів залізничним транспортом у межах України, формування конкурентного середовища у сфері діяльності операторів транспортно-експедиторських послуг, здійснення комплексу заходів з підвищення якості обслуговування пасажирів та протидії контрабанді в пасажирських поїздах, та навіть для підготовки і відзначення 150-річчя подій, пов'язаних з початком діяльності українських залізниць необхідно, насамперед, дотримання найважливішої умови – передбачити під час складання проекту Державного бюджету України на 2010 рік відповідні кошти, необхідні для виконання завдань і заходів, визначених постановами та розпорядженнями.

▶ **Продовження теми на 2 стор.**

ЗА ЧИМ СУМУЮТЬ ПРОФЕСІОНАЛИ?

Криза багатьох із нас поставила перед непротим вибором: як жити, як працювати так, щоб вистачило зарплати на утримання сім'ї, як сплатити кредити, які бралися із розрахунку на майбутні заробітки?

Статистика засвідчує, що в попередні два роки чимало професіоналів звільнилися з відокремлених залізничних підрозділів і поїхали за кордон – у ближнє чи далеке зарубіжжя за більшою зарплатою. Багатьох із них у далеку дорогу за "довгими доларами" змусили податися борги перед банками, у яких вони взяли кредити.

Але заробітчаний хліб не буває легким, далеко не кожному щастить за кордоном, дуже небагато наших громадян, які працюють за кордоном, можуть похвалитися тим, що статки їх суттєво зросли. Далеко не всі професіонали, які свого часу покинули роботу на залізниці, можуть сьогодні сказати, що знайшли себе у новому, дуже непростому житті.

Нещодавно до редакції зателефонував ветеран транспорту – колійник, який розповів нам, що час від часу спілкується із своїми молодшими колегами, у т.ч. й з тими, які

нині – на заробітчанинських хлібах.

– Дуже тяжко професіоналові-залізничнику звикати до мінливого закордонного світу, до випадкових заробітків, коли не знаєш, чи будеш мати роботу завтра? Є серед моїх знайомих молодий тридцятирічний монтер колії, якого звабили запахом валюти за кордон, а нині він там нікому не потрібен, – розповідав мені ветеран-колійник. – Чоловік він порядний. Звільнився з роботи, думав, що дасть собі раду, а воно не так сталося, як гадалося... От тепер повернувся з-за кордону без грошей. І там він нікому не потрібен, і назад на залізницю – дороги нема, тому що соромно... Пропоную високому залізничному керівництву розглянути можливість повернення професіоналів на залізницю. Я усе життя пропрацював на колії і розумію, що добрим колійником не станеш ні за рік, ні за два... Професіонал має за плечами щонайменше із десяток років досвіду... Я думаю, що варто залізниці починати збирати своїх "блудних синів" і сказати їм: "Хлопці, криза не буде тривати вічно... Повертайтеся до праці, бо ніде вас так не оцінять, як там, де ви були професіоналами..."

Ігор ПАРАЦЯК